

474

Besluit van 31 augustus 1976, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (aanpassing aan de invoering van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 24 juni 1976, DG Vgz/VG/VF, no. 69344;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, 5, derde lid en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

De Raad van State gehoord (advies van 21 juli 1976, no. 21);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 20 augustus 1976, DG Vgz/VKG, No. 71141;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a. Onder i wordt na «45%» een puntkomma geplaatst en vervalt het daarop volgende zinsdeel;

b. Onder j vervalt het woord «hetzij», wordt na «45%» een puntkomma geplaatst en vervalt het daarop volgende zinsdeel;

c. Na vervanging van de punt achter het gestelde onder t door een puntkomma worden twee nieuwe onderdelen toegevoegd, luidende:

u. degene, die zijn woonplaats hier te lande heeft en die recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45%, indien hij

1. ten gevolge van een anticumulatiebepaling met betrekking tot deze arbeidsongeschiktheidsuitkering geen of een gedeeltelijke andere uitkering, onder welke benaming ook, ontvangt op grond waarvan hij verzekerd zou zijn of verzekerd is ingevolge dit besluit, dan wel indien hij

2. een andere uitkering, onder welke benaming ook, ontvangt in verband waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt beperkt en hij op grond van die uitkering verzekerd is ingevolge het bepaalde bij of krachtens dit besluit;

v. degene, die zijn woonplaats hier te lande heeft en die een toelage ont-

vangt krachtens artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, welke, vermeerderd met de eventueel genoten arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, of de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, 40% of meer van zijn dagloon ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering danwel van zijn dagloon krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen bedraagt, mits hij, hetzij op de dag voorafgaande aan die met ingang waarvan de toelage wordt toegekend, verplicht verzekerd was ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of als belanghebbende in de zin van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen kon worden aangemerkt, hetzij op die dag recht had op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen.

B

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

- a. In het vierde lid vervallen de woorden «dan wel een toelage vermeerderd met een eventuele arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt»;
- b. Het zevende lid wordt vernummerd tot negende lid;
- c. Het achtste lid wordt vernummerd tot zevende lid;
- d. Toegevoegd wordt een nieuw lid, luidende:

8. Het bepaalde in artikel 1, onder v, is niet van toepassing op degene die een toelage ontvangt indien 80% van zijn dagloon ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering danwel van zijn dagloon krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen – herleid tot jaarloonmeer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, sub 1°, van de Ziekendfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekendfondswet. Hierbij wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van het dagloon, welke na 1 november van het voorafgaande jaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.;

e. In het tot negende lid vernummerde zevende lid worden de woorden «artikel 1, onder j – n, r en t,» vervangen door: artikel 1, onder i, voor zover dit betrekking heeft op degene die arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangt, alsmede het bepaalde in artikel 1, onder j, k, l, m, n, r, t, u en v,.

C

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a. Aan het eerste lid, onder b, wordt een volzin toegevoegd, luidende: De in de vorige volzin bedoelde arbeidsongeschiktheidsaftrek vindt geen toepassing indien de verzekerde recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet of een toelage krachtens artikel 58, eerste of derde lid, van die wet ontvangt voor zover het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsaftrek in mindering wordt gebracht bij de premieheffing ingevolge artikel 12a;

b. In het tweede lid vervallen de woorden «en de toelage onderscheidenlijk» en de woorden «en artikel 63, eerste en derde lid»;

c. Aan het vierde lid wordt een volzin toegevoegd luidende: Voor een verzekerde, die gelijktijdig verzekerd is krachtens artikel 1, onder u of v, worden voor de toepassing van de vorige volzin de uitkeringen als bedoeld in artikel 12a samengeteld.

D

Toegevoegd wordt een nieuw artikel, luidende:

Artikel 12a

1. Voor de verzekering op grond van de arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet van degenen, bedoeld in artikel 1, onder u, alsmede voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder v, wordt een premie geheven ten bedrage van:

a. de helft van het krachtens het eerste lid van artikel 15 van de Ziekenfondswet vastgestelde premiepercentage van de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering vermeerderd met:

b. de helft van het onder a bedoelde premiepercentage van de uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering, nadat – in het geval betrokkene tevens krachtens artikel 1, onder i of j, verzekerd is of zou zijn indien hij geen recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet zou hebben – op de arbeidsongeschiktheidsuitkering in mindering is gebracht het bedrag, genoemd in artikel 20, vierde lid, onder b, van de Wet op de loonbelasting 1964, indien voor de heffing van de loonbelasting op de arbeidsongeschiktheidsuitkering met genoemde bepaling rekening wordt gehouden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering aangemerkt de vakantie-uitkering en de toelage onderscheidenlijk bedoeld in artikel 53 en artikel 58, eerste en derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet alsmede het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering of genoemde vakantie-uitkering wordt beperkt in verband met samenloop met uitkering ingevolge de sociale wetgeving van een andere Mogendheid.

3. Voor de toepassing van dit artikel is van overeenkomstige toepassing het bepaalde in het tweede lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

4. Het orgaan dat de arbeidsongeschiktheidsuitkering doet, houdt het deel van de premie, bedoeld in het eerste lid, onder b, in op de uitkering.

5. Het in het vierde lid bedoelde orgaan stort de in het eerste lid bedoelde premie in de Algemene Kas, bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet. Onze Minister kan voorschriften geven met betrekking tot de vaststelling, de invordering, de afdracht en de verantwoording van de premie en kan met betrekking tot het bepaalde in de eerste volzin van dit lid afwijkende regelen vaststellen ten aanzien van organen bedoeld in artikel 41, vijfde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking op 1 oktober 1976.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 28 februari 1976, Stb. 158.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichtende nota in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 31 augustus 1976

Juliana

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks

Uitgegeven de achtentwintigste september 1976

De Minister van Justitie,
Van Agt

Algemeen gedeelte

Het voorliggende besluit tot wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638), zoals dit laatstelijk is herzien bij Koninklijk besluit van 28 februari 1976 (Stb. 1976, 158), houdt verband met de invoering van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet per 1 oktober 1976.

De invoering van de nieuwe volksverzekering, waarin het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering voor iedere ingezetene binnen een bepaalde leeftijdscategorie wordt geregeld, moet vooralsnog niet leiden tot het brengen van nieuwe groepen van personen onder de verplichte ziekenfondsverzekering. Wel dient de bestaande situatie met betrekking tot de verzekeringsplicht in verband met het genieten van arbeidsongeschiktheidsuitkering ingeval de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) dan wel uit hoofde van een uitkering ingeval de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (WAMIL) te worden gecontinueerd.

Aangezien paragraaf 3 (voorzieningen) van Hoofdstuk II van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering per 1 oktober 1976 zal vervallen en de toelage bij inkomensderving ten gevolge van een voorziening (artikel 63 WAO) wordt overgebracht naar de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (artikel 58) en ook de toelage voor belanghebbenden in de zin van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen op de voet van artikel 63 van de WAO zal worden vervangen door een toelage krachtens artikel 58 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, is aanpassing van het onderhavige besluit ook op dit punt noodzakelijk.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onder A

De wijzigingen van artikel 1 onder i en j, geregeld onder a en b van dit artikelonderdeel, houden verband met de omstandigheid dat de verzekering uit hoofde van een toelage bij inkomstenderving ten gevolge van een voorziening in een afzonderlijk onderdeel wordt geregeld.

De aanwijzing van de algemene arbeidsongeschiktheidsuitkering als rechtsgrond voor verplichte verzekering krachtens de Ziekenfondswet wordt geregeld onder c van dit artikelonderdeel. Het recht op algemene arbeidsongeschiktheidsuitkering als rechtsgrond voor verplichte ziekenfondsverzekering zal gelden indien:

- a. AAW-uitkering wordt ontvangen in plaats van een andere uitkering op grond waarvan betrokkene verzekerd zou zijn geweest (bijvoorbeeld een verzekerde ingeval de WAO, die in geval van arbeidsongeschiktheid een AAW-uitkering ontvangt en niet in aanmerking komt voor een aanvullende WAO-uitkering);
- b. AAW-uitkering wordt ontvangen en in verband daarmee een andere uitkering, op grond waarvan betrokkene verzekerd is, slechts aanvullend wordt uitbetaald (bijvoorbeeld een verzekerde ingeval de WAO, die in geval van arbeidsongeschiktheid een AAW-uitkering ontvangt en aanvullend een gedeeltelijke WAO-uitkering);
- c. een gedeeltelijke AAW-uitkering wordt ontvangen als aanvulling op een andere uitkering op grond waarvan betrokkene verzekerd is (bijvoorbeeld een verzekerde met een klein Spoorwegpensioen die aanvullende AAW-uitkering ontvangt).

Onder hetzelfde artikelonderdeel wordt als rechtsgrond voor verplichte ziekenfondsverzekering aangewezen de toelage die ontvangen wordt krachtens artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet.

Artikel I, onder B

De voorgestelde wijzigingen onder a tot en met c zijn van redactionele aard.

Onder d wordt de uitzondering op de verzekeringsplicht op grond van een toelage uit hoofde van het voorgestelde artikel 1, onder v, geregeld. Onder e wordt naast een wijziging van redactionele aard voorgesteld tevens van de verplichte verzekering uit te zonderen degene die uit hoofde van een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens Hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen verzekerd is krachtens artikel 1, onder i, en die krachtens een arbeidsverhouding deelnemer is aan een aangewezen publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren. Hiermede wordt de uitkeringsgerechtigde ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen op één lijn gesteld met de uitkeringsgerechtigde ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel I, onder C

Om te voorkomen dat voor de berekening van het werknemersaandeel in de premie een dubbele arbeidsongeschiktheidsaftrek plaatsvindt, wordt een redactionele wijziging van het eerste lid van artikel 7 voorgesteld, zoals weergegeven onder a van dit artikelonderdeel. De voorgestelde wijziging onder b is van technische aard.

Een afzonderlijke premieheffing over de AAW-uitkering en de uitkering ingevolge de WAO of de WAMIL en een daarmee gepaard gaande afzonderlijke premiemaximering (overeenkomstig artikel 9, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering) heeft zonder nadere voorziening de volgende consequenties. Degenen die aan AAW- en WAO-uitkering een bedrag ontvangen dat uitgaat boven het bedrag waarover maximaal premie wordt geheven zullen meer premie verschuldigd zijn dan degenen die eenzelfde bedrag aan arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen dat niet gesplitst is in een AAW- en een WAO-gedeelte (bij voorbeeld degenen die per 1 oktober 1976 reeds een WAO-uitkering ontvangen). Ook de bedrijfsvereniging zal in die gevallen een groter werkgeversaandeel in de premie verschuldigd zijn. Eenzelfde premieverzwaren zal zich voordoen ten aanzien van personen met een WAMIL-uitkering op het hiervoor genoemde niveau, wanneer zij per 1 oktober 1976 in plaats van de WAMIL-uitkering zowel AAW-uitkering als WAMIL-uitkering zullen gaan ontvangen.

Hoewel de Ziekenfondsraad in zijn advies van 25 maart 1976 zijn oordeel uitspreekt dat – in afwachting van het resultaat van de studie welke thans door zijn commissie Verzekerden wordt gemaakt over de premiemaximering in zijn totaliteit – thans nog geen bepaling ten aanzien van premiemaximering AAW–WAO-uitkering dient te worden opgenomen, is de ondergetekende van mening dat de hiervoor geschetste consequenties op zich voldoende grond bieden om ten aanzien van de samenloop van meergenoemde uitkeringen tot premiemaximering over te gaan.

De toevoeging van een volzin aan het vierde lid van artikel 7 zoals weergegeven onder c, strekt daartoe.

Artikel I, onder D

In artikel 12a wordt de premieheffing geregeld. Bij de redactie is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij artikel 7, waarin de premieheffing met betrekking tot de WAO-uitkering en – tot op heden – WAO-toelage is geregeld. De regeling van de arbeidsongeschiktheidsaftrek bij de berekening van het werknemersaandeel in de premie, als voorgesteld in het eerste lid, onder b, sluit aan bij de voorgestelde wijziging in het premieheffingsartikel dat betrekking heeft op de WAO.

Artikel II

Gezien de datum van de invoering van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet per 1 oktober 1976 wordt voorgesteld de wijziging van het Aanwijzingsbesluit te doen ingaan per dezelfde datum.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
Hendriks